

KONTRASTER

Brasilien byder på forpustende modsætninger. Den ene dag drømmer man på vidunderlige strande - den næste ser man en metropol for sine fødder

Jeg frygter, at de himmelstræbende, skyskrabende betongiganter vælter ned over mig. Det ville være en ussel død. Især i dette grånuancerede eftermiddagshelvede.

Dagen før virkede São Paulo ellers sjældent charmerende, da solen smøg sig omkring de grå mastodonter og skallede facader. Det hele fik antydningen af liv. Selv højhusene fik farve i kinderne.

Men når smoggen som denne typiske onsdag vokser sig så tyk og mægtig, at solens stråler må give fortabt, så begynder byen for alvor at minde om de metropoler, man har gyst af i science fiction-film som "Blade Runner".

De triste tårne smelter simpelthen sammen i horisonten. Og man må måbende konstatere, at man ikke aner, hvor uendeligheden begynder eller slutter.

Gasolin' sang så fængende "Se din by fra tårnets top". I São Paulo er det ensbetydende med Edifício Itália, hvor man på 46. etage kan træde ind i den himmelske "exclusive lounge", hvor man kan slubre jordbærshakes i sig til blot 20 kroner - foruden lige det med småt skrevne serveringsstillæg på cirka 70 kroner pr. gæst - side om side med notabiliteter og andre nysgerrige, som vil stjæle et glimt af fremtidens ansigt.

Udsigten er dog noget svære at synke end regningen. Det er som at befinde sig i en tidslomme eller et akvarium med en uvirkelig virkelighed på den anden side af glasset.

Jeg aner ikke, om det er smukt eller skræmmende. Jeg konstaterer blot, at det gør et enormt indtryk på mig at opleve, hvor enorm diversitet man kan opleve i Brasilien.

Den ene dag begraver man fødderne i det mest fantastiske, hvide sand i paradiset og den næste dag svæver man forpustet i stratosfæren over 20 millioner paulistas, som byens borgere kaldes.

En oase af de sjældne

Til trods for det enorme indbyggertal føles São Paulo ikke så omklamrende som eksempelvis de asiatiske penderter. Alligevel mærker man byens puls slå hårdt og taktfast som rytmen på en svedig og ubarmhertig salsa. Toner der lyder 24 timer 365 dage om året.

Hvis man tænker på, at São Paulo har lige så mange indbyggere som Danmark, Norge, Sverige og Finland tilsammen, så er den ikke just prop-

pet med muséer, arkitektoniske vidundere eller livgivende parker.

Således kunne en brasiliansk ven heller ikke lige støve ret mange "must see's" op, da jeg meldte min ankomst.

Han sendte mig en liste med de 10 bedste restauranter og tilføjede: "São Paulo er fantastisk på grund af menneskene i byen og maden. Selve byen er bare en grim, grim skal".

Overdrivelse fremmer forståelsen. Der gemmer sig naturligvis inspirerende og fuldendte bygninger samt en bitte stump park hist og her. Den mest besynderlige og vidunderlige af dem må være Trianon, der som en lille jungleoase åbner sine grønne arme klos op ad den 10-sporede gigavej Avenida Paulista.

For hvert skridt man tager, aftager ekkoet fra de hostende horder af stressede biler. Skyggen fra de langhalsede palmer dulmer solens jerngreb og fuglekvidderen trækker brede smil på sin vej.

Det er simpelthen surrealistisk at sætte sig op ad et krogget jatobatræ og på meditativ manér lade roen indfinde sig og veltilpasheden sprede sig som havde man netop for-

tæret en iskold Caipirinha. Efter kort tid glemmer man helt, at man sidder i det evigt pulserende hjerte i en af klodens gigantbyer.

Strande ad libitum

Vågner man op fra drømmen, kunne det passende være på øen Santa Catarina en behagelig nats busrejse fra São Paulo.

Jeg kommer helt og aldeles til hægterne på stranden, hvor

en mørklødet mand flækker kokosnødder og bruger dem til sine populære Caipirinhas og Piña Colodas. De skifter hænder hurtigere, end man kan nå at sige "Uma mas, por favor". En mere tak!

Alene på Santa Catarinas østkyst gemmer der sig 49 strande. Flere af dem kilometerlange. Kaldt det bare paradiset. Det gør jeg.

Sammen med min kæreste og svigermor lejer jeg et hyggeligt lille hus fem minutter fra "vores" strand, Praia do Santinho. Med sine fuldendte klitter og 40 meter brede sandstrand minder den meget om de vestjyske strande, hvor man på de gode dage kan småsimre en hel eftermiddag i en af de ledige "gryder".

Bølgerne er kolossale, hvilket de mange lokale surfere udnytter. Er man en smule påpasselig, kan man dog sag-

tens svømme i det tangfri atlantehavsvand og spekulere på, at det nærmeste fastland mod øst er Afrika.

Bliver man træt af stranden, hvilket med stor sandsynlighed ikke sker, så kan man vandre gennem en Råbjerg Mileklon til den nærliggende og noget mere børnevenlige Praia do Ingleses.

En stor klippeformation mod Atlanten skærmer og sikrer perfekt stille vand til de mindste, der også fornøjer sig

med at surfe ned ad den ene miles skrånende ende.

Er man mageligt indrettet, kan man også bare ligge i vandkanten og spekulere på, hvor forunderligt fascinerende og fantastisk mangfoldigt et land Brasilien er.

AF SIMON STAUN
sim@fyens.dk

Det virker næsten ubegribeligt, at der kun er syv timers busrejse mellem den livsfarlige metropol São Paulo og de livgivende strande på Santa Catarina.

BRASILILIEN

Republica Federativa do Brasil har omkring 180 millioner indbyggere.

Med sine 8.514.215 kvadratkilometer er Brasilien 200 gange så stort som Danmark.

Hovedstaden er Brasilia, som har cirka to millioner indbyggere.

Befolkningen i Brasilien er fordelt på 55 procent med europæisk oprindelse, 38 procent mulatter og 8 procent af afrikansk oprindelse.

Hovedsproget er portugisisk.

75 procent af befolkningen i Brasilien beklæder sig til den romersk katolske kirke - 14 procent er protestanter.

Brasilien er en føderal republik med præsidentstyre.

Møntfoden i Brasilien hedder reais. Pt. koster den 2,7 kroner.

Klimaet i størstedelen af Brasilien er tropisk, mens det er subtropisk i det sydlige Brasilien.

En returbillet koster fra 5000 kr. og op alt efter årstid og destination. KILDE: WWW.AF-REJSE-ER-AT-LEVE.DK

KORT: MIKEL DANSGÅRD PETERSEN

REJSENYT

Dolly åbner BonBon-Land

Storebededag, 4. maj, åbner BonBon-Land med cowboyfest. Parkens helt eget svar på Dolly Parton synger for sammen med 60 cowboys og indianere. De skal blandt andet indvie Bisonfortet, der er Sjællands største sammenhængende legeplads på 400 kvadratmeter og med et 10 meter højt tårn. Der er i øvrigt gratis softice til alle, der møder op iført fjer eller cowboyhat. (hafa)

Dolly Parton som hun ser ud i Holme-Olstrup. FOTO: BONBON-LAND

Hankatten er ikke færdig

Nu vi er ved BonBon-Land, så bygges der på livet løs i Holme-Olstrup for at blive færdig med Hankatten, som bliver Nordens største roterende rutsjebane.

Den åbner først 29. juni, så alle, der køber billet til BonBon-Land før den dato får en gratis entrebillet, sådan at de kan komme tilbage, når Hankatten er oppe at køre.

(hafa)

Hankattens vogne skal snurre undervejs ligesom disse vogne fra en tysk park.

En omvej fra Darwin til Litchfield

Litchfield National Park. Hvis det ikke lyder bekendt, er du undskyldt. Den er nemlig lige blevet kåret som Australiens bedst bevarede hemmelighed inden for turistattraktioner, som i sagens natur ikke er overrendt af turister.

Bag kåringen står Australiens førende rejsemagasinet, Australian Traveller. Litchfield National Park

ligger i Northern Territory og beskrives som den verdenskendte Kakadu National Parks "lillebror".

Parken ligger en times kørsel fra Darwin og rummer blandt andet stor-slåede vandfald, klippepools med krystalklart vand og sandstensfigurer, som er formet af vind og vejr gennem millioner af år. (thor)

Vandrerrhjem uden røg

Rygning har i flere år været forbudt på de danske vandrerrhjemmes værelser, mens der i de fælles opholdsrum har været en mere fri holdning. Men det er slut nu, meddeler Danhostel. Lone Kirk, vært på Fredensborg Vandrerrhjem, er som alle sine kolleger spændt på indkøringssagen. Blandt sommergæsterne er der mange naturskellere, og få af dem ryger, men i ydersæsonen har vandrerrhjemmene mange møder og kurser, og flere af gæsterne skal nok lige vænne sig til de nye tider, mener hun. (thor)